

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Anthologia Sacra

Ex Probatissimis Vtrivsqve Linguæ patribus collecta, atque Octastichis
versibus comprehensa

Billy, Jacques de

Parisiis, M.D.LXXV.

In rebus caducis consolationem minimè quærendam esse. 73.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50828](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50828)

in terris ita fecisset? Ac rursū ali-
quanto inferius: Videas, inquit,
eam vbique singularem, vbique
gementem audias, nec vnquā in
viridi ramo confidentem prospici-
es: vt tu ab ea discas voluptatū
virentia velut virulēta vitare.

In rebus caducis consolationem
minimè quærendam esse.

7 3.

*T*edia quem mundi teneant, reperire quietem

Si velit, in solo numine quarat eam.

Vera quies cælo fixa est, ac fallitur, illi

Sedibus in nostris qui putat esse locum.

Qui mundi curas mundi medicamine curat,

Hunc album ethiopem reddere velle reor.

Namque novas sordes trahit hic, qui tedia mentis

Vt pellat, mundi gaudia vana cupit.

SCHOLIUM.

Tedia quem mundi) Ambrosius in- Lib. 3. de

ter multa optima præcepta, quæ Virg.

dat virginibus, hoc etiam illis

porrigit, nempe vt antequam

se somno dent, terrenas om-

S A C R A

nes cogitationes à se abigant
quò liberius precibus ac sanctis
meditationib⁹ operã dare queat.
Denique etiam, inquit, ille qui
philosophiæ ipsius nomen inue-
nit, quotidie, priusquam cubi-
ret, tibicinem iubebat molliori
canere, vt anxia curis seculari-
corda mulceret. Sed ille, sicut
qui laterem lauat, secularia se-
cularibus cupiebat abolere. Magis
enim se oblinebat luto, qui
medium à voluptate quarebat.
His nimirum verbis ostendit
grauissimus nullam veram quietem
ex falsis vitæ voluptatibus
ab homine percipi posse. Id quod
etiam optimis quibusque vitæ
vfu venit, qui sæpe in iis rebus
gravius vexari se sentiunt, à quibus
solutium sibi pollicebatur.
Quemadmodum à Diogeni
Gregorio annotatum est. Ex

*Lib. 23.
Moral.
in Iob.*

nens enim hæc Psalmistæ verba,
 Verfasti lectum eius in infirmi-
 tate eius, Hoc est, inquit, omne
 quod hîc sibi paravit ad requiẽ,
 ei mutaſti occulto iudicio ad per-
 turbationem. Quod quidem pio
 Dei consilio agi ait, vt ne pro ve-
 ra nostra patria viam ac peregri-
 nationem amemus.

Namque novas sordes) Qui cùm
 huius mundi curarum ac solici-
 tudinum amplexu perturbatio-
 nibus animi dominari nititur,
 inquit Marcus Eremita, huic si-
 milis est, qui ingentem rogam
 pa' ea extinguere conatur. Et Au-
 gustinus epist. quadam, in terre-
 nis consolationibus plus desola-
 tionis, quàm cõsolationis inueni-
 ti ait. Ac rursus exponẽs illud Iob
 cap. 24. Cũ infirmari cœperit non
 speret sanitatem, Tales enim,

*Lib. de
 leg. spi-
 rit. vers.*

*110.
 Epi. 121.*

*In An-
 not. in
 Iob.*

inquit, impi⁹ consolationes querit in rebus aduersis, quibus infirmior fiat. AC rursus alio loco

tract. in psal. 85. Quocunque cor se conuertit in terrenis rebus, amaritudinem inuenit. Vnde dulcescat non habet, nisi se leuet ad Deum. Atque hinc in mentem mihi subit, quod scribit Orosius ad depellendam pestilentiam olim Romanos pontifices suasisse, vt ludi scenici de expetentibus ederentur. Ita, inquit, pro depellenda temporaria peste, corporum accersitus est perpetuus morbus animarum.

*Lib. 3.
cap. 4.*

De pugna ea, quæ est inter spiritum & carnem.

74.

*C*um trahit infirmus plaustrum bos iunctus obsequi
Rumpitur, aut varia cogitur ire via.
Quam miser est animi nexus carnisque rebellis!
Ille lenis, grauis hæc, atque subinde ruens.
Vt Zephirus, sic me mea mens ad littora ducit: